

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/22203 en 07/22204 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 13 juni 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 juni 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 28 juni 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Z.N. Kammeraat, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

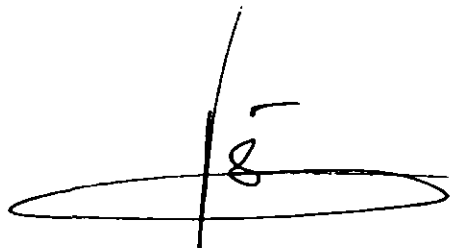
w.g. Kammeraat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 juli 2007

295

Verzonden: **11 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

II

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 07/22204 (verzoek) en AWB 07/22203 (beroep)

Datum uitspraak: 15 juni 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Nigeriaanse nationaliteit,
verzoekster,
gemachtigde mr. P.J.T. de Kan,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 29 mei 2007 heeft verweerder de aanvraag van verzoekster van 22 mei 2007 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel.

Verzoekster heeft daartegen op 29 mei 2007 beroep ingesteld.

Verzoekster is meegedeeld dat zij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 29 mei 2007 heeft verzoekster verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 8 juni 2007. Verzoekster is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. F.M. Ticheler.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.
3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.
4. Op 25 mei 2003 heeft verzoekster een aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 18 februari 2004 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Dat besluit staat in rechte vast na de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zutphen, van 28 september 2004. Onderhavige aanvraag is derhalve een aanvraag in de zin van artikel 4:6 van de Awb.
5. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.
6. Ter beoordeling staat derhalve of verzoekster aan de onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen ná het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat besluit rust.
7. Verzoekster heeft aan de onderhavige aanvraag, kort samengevat, het volgende ten grondslag gelegd. De verklaring van advocaat G.D.N. Ebizugbe van advocatenkantoor Goodwill N. Ebizugbe & Co, gedateerd op 15 februari 2007, vormt een nieuw feit dat dateert van na de eerdere afwijzing. Uit deze verklaring volgt dat het individueel ambtsbericht van 13 november 2003 van het Ministerie van Buitenlandse Zaken (hierna: het individueel ambtsbericht), dat is opgemaakt in de eerste asielprocedure van verzoekster, inhoudelijk onjuist is. Dit rechtvaardigt een heroverweging van de eerdere afwijzing, aldus verzoekster.

8. Verweerder stelt zich, kort samengevat, op het standpunt dat de aanvraag van verzoekster terecht is afgewezen onder verwijzing naar zijn eerdere -in rechte vaststaande- besluit van 18 februari 2004, omdat hij van mening is dat verzoekster geen nieuwe feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb heeft aangevoerd. Verweerder stelt zich daartoe op het standpunt dat verzoekster bij haar aanvraag van 22 mei 2007 slechts een e-mail heeft overgelegd waarvan de authenticiteit niet vast te stellen is, dat uit de inhoud van de e-mail niet volgt dat het individueel ambtsbericht onjuist was en dat verzoekster geen duidelijkheid heeft verschaft over de omstandigheden waaronder de verklaring van de advocaat tot stand is gekomen. Verweerder ziet dan ook geen aanleiding om terug te komen op hetgeen eerder omtrent haar asielaanspraken is overwogen.

De rechtbank overweegt als volgt.

9. Vooropgesteld dient te worden dat uit het besluit in de eerste asielprocedure van verzoekster van 18 februari 2004 en vervolgens uit de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zutphen van 28 september 2004 volgt, voor zover thans relevant, dat verweerder het asielrelaas van verzoekster in redelijkheid ongeloofwaardig heeft kunnen achten en dat verweerder dit standpunt heeft mogen baseren op het individueel ambtsbericht van 13 november 2003.

10. De rechtbank overweegt dat de door verzoekster overgelegde verklaring van advocaat G.DN. Ebizugbe een aantal stellingen en argumenten bevat. Naar het oordeel van de rechtbank vormen deze echter geen nieuwe feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Daartoe overweegt de rechtbank als volgt.

11. In de verklaring wordt aangegeven dat de school die verzoekster stelt bezocht te hebben inmiddels van naam is gewijzigd. Deze naamswijziging werd echter ook reeds genoemd in het individueel ambtsbericht en vormt dan ook geen nieuw feit. De, verder niet onderbouwde, stelling dat er inmiddels twee 'Esgie primary schools' zijn als opvolger van de 'BDC school' kan voorts niet afdoen aan de verklaring in het individueel ambtsbericht dat uit onderzoek van de schoolregisters uit de jaren '80 en '90 is gebleken dat de naam van verzoekster daarin niet voorkomt. Verder is niet gebleken dat verzoekster het argument dat zij de juiste school weet te noemen niet reeds eerder, in de vorige asielprocedure, naar voren heeft kunnen brengen en derhalve naar voren had moeten brengen. Geen van deze aspecten van de verklaring van de advocaat vormt dan ook een nieuw feit of omstandigheid in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

12. Verder wordt in de verklaring van de advocaat aangegeven dat de onderzoeker van het Ministerie van Buitenlandse Zaken een oom van verzoekster heeft ondervraagd. Het feit dat de onderzoeker iemand met dezelfde achternaam als verzoekster heeft gesproken volgt ook uit het individueel ambtsbericht en is dus geen nieuw feit. De stellingen van de advocaat en verzoekster dat dit haar oom was en dat hij onjuist op de vragen van de onderzoeker heeft geantwoord omdat zij door haar familie onterfd is en dat de familie niets meer met haar te maken wil hebben, zijn evenmin aan te merken als nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb, nu deze stellingen op geen enkele wijze concreet zijn onderbouwd of aannemelijk zijn gemaakt, door bijvoorbeeld een geboorteregister te overleggen waaruit blijkt dat de persoon die de onderzoeker heeft ondervraagd een familierechtelijke band met heeft met verzoekster. Ook is niet gebleken dat verzoekster de stelling dat dit haar oom was en de reden waarom hij niet naar waarheid zou verklaren niet reeds eerder, in de vorige asielprocedure, naar voren heeft kunnen brengen en derhalve naar voren had moeten brengen.

Registratienummers: AWB 07/22204 (verzoek) en AWB 07/22203 (beroep)

4

13. Reeds op grond van het bovenstaande is de rechtbank van oordeel dat de verklaring van advocaat G.DN. Ebizugbe van 15 februari 2007, en de inhoud van die verklaring, niet zijn aan te merken als nieuwe feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb en derhalve niet kunnen afdoen aan het eerdere besluit in de eerste asielprocedure van verzoekster. Verweerder heeft dan ook, naar het oordeel van de rechtbank, terecht de aanvraag van verzoekster onder verwijzing naar het besluit van 18 februari 2004 in de eerste asielprocedure van verzoekster, afgewezen.

14. Gelet op het voorgaande bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder het bestreden besluit op onzorgvuldige wijze heeft genomen of dat verweerder op onjuiste gronden heeft besloten de aanvraag in het Aanmeldcentrum te Ter Apel af te wijzen.

15. Derhalve is het beroep ongegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. drs. G.A. van der Straaten en in het openbaar uitgesproken op 13 juni 2007 in tegenwoordigheid van mr. L.E. Huberts als griffier.

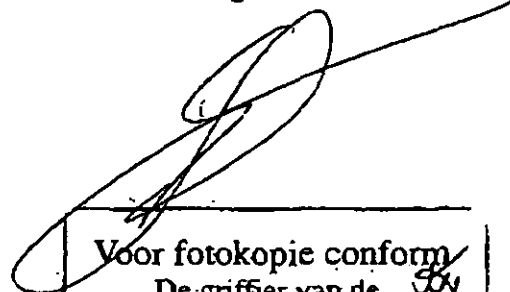
de griffier

VERZONDEN OP

13 JUN 2007

de voorzieningenrechter

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

Mr G.J. Lemmen
Mw Mr P.J.T. de Kan

Kloosterstraat 29
6093 CT Heythuysen

Correspondentieadres:
Postbus 3074
6093 ZH Heythuysen
Tel: 0475 494402
Fax: 0475 494714

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3725	
B	20 JUN 2007
ZAAKNR.	
AAN:	✓2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage
Per telefax: 070-3651380

Inzake :
Doss. No.: 048/07
Uw ref. : AWB 07/22203

Heythuysen, 20 juni 2007

Edelgrootachtbaar College,

Namens appellante, mevrouw , geboren op en de nationaliteit hebbende van Nigeria, wordt hierbij hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem van 13 juni 2007, verzonden op 13 juni 2007, waarbij het beroep tegen het besluit van de Staatssecretaris van Justitie van 29 mei 2007, waarbij de aanvraag van appellant tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen, ongegrond is verklaard.

Appellante heeft geen opvang en derhalve geen vaste woon- of verblijfplaats in Nederland. Zij kiest woonplaats te 6093 CT Heythuysen aan de Kloosterstraat 29 ten kantore van Lemmen & de Kan Advocaten (Postbus 3074, 6093 ZH Heythuysen), van wie mr. P.J.T. de Kan tot gemachtigde wordt gesteld, die daartoe bepaaldelijk wordt gevolmachtigd om het onderhavige beroepschrift in te dienen en voor appellant op te treden in iedere stand van de procedure, zulks in de meest uitgebreide zin en met het recht op substitutie.

Appellante kan zich met de aangevallen uitspraak AWB 07/ 22203 van de rechtbank Arnhem van 13 juni 2007 waarvan bijgaand een afschrift wordt meegezonden niet verenigen en voert daartoe de volgende grieven aan.

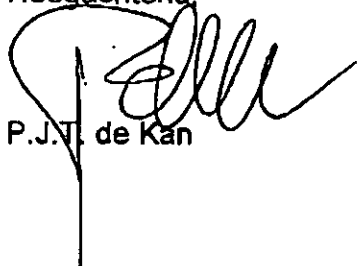
1. ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 3 onder 10 dat de door appellante overgelegde verklaring van advocaat G.DN. Ebizugbe geen nieuwe feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:6 vormen van de Awb.
2. Het is juist dat de naamswijziging van de school ook reeds werd genoemd in het individueel ambtsbericht van 13 november 2003, echter de verklaring van de advocaat gaat verder door te stellen dat er niet één, maar twee nieuwe scholen zijn gebouwd als opvolger van de BDC School.

Ten onrechte oordeelt de rechtbank vervolgens dat deze verklaring niet kan afdoen aan de verklaring van het individueel ambtsbericht dat uit onderzoek van de schoolregisters uit de jaren '80 en '90 is gebleken dat de naam van appellante daarin niet voorkomt. Uit de verklaring blijkt immers dat door navraag te doen bij de daartoe bevoegde instanties is gebleken dat "oude" registratie verloren is gegaan en dat gegevens niet dermate lang bewaren worden dat met zekerheid te stellen is dat appellante niet bekend was op een van deze scholen. In ieder geval had de verklaring van de advocaat aangaande de scholen aanleiding moeten geven tot nader onderzoek en had de aanvraag niet zonder meer met toepassing van artikel 4:6 Awb afgewezen dienen te worden in het kader van een zorgvuldige afhandeling van de aanvraag.

3. Vorenstaande geldt mutatis mutandis eveneens voor de verklaring van de advocaat dat uit zijn onderzoek gebleken is dat een oom van appellante ondervraagd is door de onderzoeker van Buitenlandse Zaken. Ten onrechte oordeelt de rechtbank op pagina 3 onder 12 dat de stellingen van de advocaat en appellante dat haar oom is ondervraagd en dat hij onjuist op de vragen van de onderzoeker heeft geantwoord omdat zij door haar familie onterfd is en dat de familie niets meer met haar te maken wil hebben, niet zijn aan te merken als nova in de zin van artikel 4:6 Awb, *nu deze stellingen op geen enkele wijze concreet zijn onderbouwd of aannemelijk zijn gemaakt*. Appellante wijst erop dat de stellingen in het individuele ambtsbericht van 13 november 2003 evenmin zijn onderbouwd of aannemelijk gemaakt. Zo is volstrekt niet te achterhalen wie nu de Airhuoyuwa was die door de onderzoeker van Buitenlandse Zaken ondervraagd is. Op zijn minst had verweerder hier ook aanleiding moeten zien nader onderzoek te verrichten en de aanvraag niet in de AC-procedure moeten afdoen.
4. Appellante is van oordeel dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat de door appellante overgelegde verklaring van advocaat G.DN. Ebizugbe en de inhoud van de verklaring niet zijn aan te merken als nova en derhalve niet kunnen afdoen aan het eerdere besluit in de eerste asielprocedure van appellante en dat gelet hierop er geen grond bestaat voor het oordeel dat verweerder het bestreden besluit op onzorgvuldige wijze heeft genomen of dat verweerder op onjuiste gronden heeft besloten de aanvraag in het Aanmeldcentrum af te wijzen. Appellante is van oordeel dat door de overgelegde verklaring en de inhoud daarvan (waarvan de authenticiteit niet wordt bestreden) bij verweerder in ieder geval twijfel had moeten bestaan over de juistheid van de inhoud van het individueel ambtsbericht van 13 november 2003 en dat de rechtbank om die reden het bestreden besluit van 29 mei 2007 had moeten vernietigen wegens strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel.

Gelet op vorenstaande wordt verzocht het beroep gegrond te verklaren en appellante te horen in het kader van deze procedure.

Hoogachtend

P.J.T. de Kan